

Rakkaus

Tällä hetkellä vallitseva itsekkyyks on syy kaikkiin ongelmiin rakkaassa maailmassamme. Itsekkyyks taas johtuu erillisyyden harhakuvasta ja peloista. Pelkäämme jäävämme ilman rakkautta, jos emme ole yhteiskunnan silmissä kyllin menestyviä, tai että emme onnistu täyttämään meille asetettua täydellisen ihmisen mallia. Tämä malli kuvastaa ainoastaan materiaalsen maailman täydellisyyttä, ilman minkäänlaista henkistä lähestymistapaa. Nykyinen maailmantilanne etenkin länsimaissa on ajautunut ja ajautuu yhä kauemmaksi ihmisyyden ja harmonian arvoista, joita ohjaisi myötätunto kärsiviä kohtaan tai puhdas pyyteeton rakkaus. Jo pelkästään sanan *rakkaus* ääneen lausuminen tuntuu olevan monelle ylitsepääsemättömän vaikea tehtävä. Se, jos mikä, on pelottava ajatus. Ihmiskunnan kollektiivisessa tietoisuudessa vallitsee mitä vääristynein kuva rakkaudesta ja siitä, mikä meille tuo ilon ja onnen tunteen. Uskomme, että menestyäkseen ei voi edustaa pehmeitä arvoja, eikä mitään pidä tehdä toisen hyväksi, jos siitä ei itse ensin hyödytä. Jos menestys vaatii toisen harhaan johtamista tai jopa maahan polkemista, siihen ollaan valmiita silmiä räpäyttämättä. Kaiken lisäksi tällaista toimintaa ihannoidaan suuresti – kunnianhimoa tulee olla, ja mitä röyhkeämmin nostat itsesi jalustalle, sitä enemmän sinua palvotaan. Onneksi tämä kuvaus ei kuitenkaan koske meitä kaikkia, mutta jokainen, joka avaa silmänsä, näkee, ettei tämä voi enää jatkua samalla tavoin. Materian tavoittelun aika on saavuttanut lakipisteensä; harmonia on tuotava takaisin. Haluan kuitenkin korostaa, ettemme ole sotajalalla materiaa vastaan, vaan aivan päinvastoin. Materiassa on paljon hyvää: raha on energiaa, se on voimavara, se on tavoittelemisen arvoinen asia. Meidän tulee vain suunnata sen energia viisaammin. Itsekkyyks ohjaavana voimana tulee hävittää ja tilalle pitää tuoda rakkaus. Rakkauden kautta tehdyt teot tuovat sitä iloa, harmoniaa ja todellista hyvinvointia, jota haemme. Yksi pyyteettömyydestä kumpuava hyvä teko poikii kymmenen uutta, jotka taas kertaantuvat itsestään. Ihminen, joka kohtaa avun hädän hetkellä tai saa ystävältä tukea silloin kun on vaikeaa, herää erillisyyden harhasta jossain määrin. Häneen syntyy sisäinen halu, suoranainen tarve antaa samaansa hyvää eteenpäin. Ja kun hän jakaa pyyteettömästi hyvää ympärilleen, hän vetää magneetin tavoin yltäkyläisyyttä elämäänsä. Tämä on vetovoiman laki, vanhin kaikista laeista.

Mitä rakkaus sitten oikein on? Seksi ei ole rakkautta, mutta sen voi toki tehdä syvässä rakkaudessa. Ymmärrä, että seksi ja rakkaus eivät ole synonyymejä keskenään. Jokainen, joka on joskus ollut syvästi rakastunut, tietää kuinka huolet väistyvät ja tilalle tulevat hurmio ja täydellinen onni. Mitkään pienet sattumukset eivät voi järkyttää tuota ihanaa olemisen tilaa – kunnes huuma laantuu ja hurmio hiipuu. Kahden ihmisen välinen vetovoima ja tunteet, jotka siinä syvimmillään jylläävät, ovat kuitenkin vain kalpea häivähdys siitä, mitä todellinen kestävä rakkaus on. Todellinen, syvä, ikuinen rakkaus syntyy myötätunnosta. Myötätunnon energia sekoittuneena pyyteettömään rakkauteen ja auttamisen haluun on avain kaikkiin ongelmiin, joita meillä koskaan on ollut tai tulee olemaan. Ei tarvita mitään muuta kuin rakkautta. Vastaus on ehkä liian helppo ja yksinkertainen, jotta se otettaisiin heti kyllin vakavasti ja jotta kykenisimme näkemään sen kaikki antamat mahdollisuudet. Ja vaikka olisitkin heti samaa mieltä siitä, että tässä on vastaus kaikkiin kysymyksiin, niin tieto täytyy ensin muuttaa kokemukseksi – ennen sitä ei ole olemassa viisautta. Kokemus on ainoa tie viisautteen ja tekoihin. Eikä ilman tekoja tule tuloksia, siksi *Aurinkoenkeli* ottaa ensiaskeleet puolestasi ja jakaa kanssasi kaiken syntyneen viisauden paremman huomisen hyväksi.

Ajattelet ehkä, että onpa kaunis ajatus, mutta täysin mahdoton toteuttaa. Miksi se olisi mahdotonta? Menihän ihminen kuuhun ja halkaisi atominkin. Miksi rakastaminen olisi vaikeampaa tai jopa mahdotonta?

Mieti tätä kysymystä syvällä sisimmässäsi: miksi rakastaminen on muka niin tavattoman vaikeaa? Ei sen tarvitse olla, eikä se sitä myöskään ole. Rakastaminen on ihmisen kaikkein luonnollisin olemisen tila, ja kun ihminen rakastaa, ei hän mitään muuta enää tarvitsekaan.

Miten me sitten saavutamme rakkauden syvimmän olemuksen? Miten tämä tie on mahdollista kulkea, miten esteet voitetaan ja mitä ne ovat? Jotta voisimme todella ymmärtää rakkauden syvimmän olemuksen ja sen tuomat mahdollisuudet, on meidän katsottava ensin itseämme, maailmaa ja universumin toimivuutta suurennuslasin kanssa. Tämän päivän tieteellä on onneksi olemassa jo parempiakin välineitä kuin suurennuslasi, ja näillä välineillä universumin salat alkavat ilmetä jo tieteenkin maailmassa. Ajatellaanpa hetki esimerkiksi kvanttimekaniikkaa ja sen suuria saavutuksia. Kvanttifysikot ovat huomanneet muun muassa, että yksi fotonin eli valohiukkanen ilmenee kaikkialla samanaikaisesti. Siis kaikkialla samanaikaisesti, ja se kulkee kaikkien mahdollisten reittien kautta samanaikaisesti. Koska se kulkee kaikkia reittejä, se myös törmää itseensä ja resonoi siksi itsenä kanssa! Vaikka tämä on jo sinänsä riittävän hätkähdyttävää, merkittäväntä tutkimuksessa on se, että fotonin muuttua käyttäytymistään sen mukaisesti, tarkkaillaanko sitä vai ei. Kun sitä tarkkaillaan, se valitsee kaikista mahdollisista lentoradoista vain yhden, ja kun sitä ei tarkkailla, se on kaikkialla samanaikaisesti, niin kiinteänä kuin aallon muodossakin. Mitä tämä merkitsee? Tämä merkitsee esimerkiksi sitä, että fotonin on tietoinen siitä, että sitä tarkkaillaan. Tämä puolestaan tarkoittaa sitä, että ihmisen mentaalienergia vaikuttaa fotonin käyttäytymiseen, mikä taas merkitsee sitä, että ihminen luo koko ajan olemassa olevaa maailmaa omalla mentaalienergiallaan, halusi hän sitä tai ei. Katsoessamme maailmaa tämän tiedon valossa ymmärrämme oman voimamme ja vastuamme. Mitä tällä on sitten tekemistä rakkauden kanssa? Sillä on paljonkin tekemistä rakkauden kanssa: meillä ihmisillä on vapaa tahto toimia yksilöinä yhteisöissä, mutta meillä on myös kollektiivinen olemus niin tunne-, kuin mentaalitasollakin, ja se, mitä ilmennämme kyseisillä tasoilla, konkretisoituu fyysisessä kokemusmaailmassamme. Kysynkin nyt, mitä sinä haluat ilmentää – rakkautta vai itsekkyyttä? Ainoa este tiellämme on itsekkyyks, joka on rakkauden täydellinen vastakohta. Elämme valintojen keskellä, dualistisessa maailmassa, jossa vastakohtaparit vallitsevat. Kun tiedostat tämän, valinnan ei pitäisi olla enää kovinkaan vaikea.

Rakkaus ei ole vain tunnetila. Energia-aspektina rakkaus on yhdistävä elementti, enkä tarkoita tässä kahden ihmisen välistä yhtymistä rakkaudessa, vaan puhun ykseydestä, täydellisestä ykseydestä ja valaistumisesta. Ykseys on *Aurinkoenkelin* päämäärä; matka ykseyteen alkaa asioiden tiedostamisena sellaisena kuin ne todellisuudessa ovat, ja tiedostaminen ilmenee oikeiden valintojen tekemisenä elämässä. Se ilmenee vastuun kantamisena ja itsenäisen, hyvinvoivan ja onnellisen ihmisen elämäntehtävän löytymisenä. Matka on elämän virtaan heittäytymistä, yltäkylläisyydessä lepäämistä ja todellisen rakkauden ankkuroitumista pysyväksi osaksi ihmisen tietoisuutta.

Sinä ja minä mahdollistamme tämän kaiken. Rakkaus ei ole utopiaa, se on todellisuutta. Rakkaus on kaiken yhdistävä ja koossa pitävä voima, eikä mitään suurempaa ole olemassa. Sinä ja minä olemme tuon voiman ilmentäjiä, kukaan muu ei sitä meille tuo.

Alussa oli sana ja tuo sana oli rakkaus.

MINÄ OLEN JOKA MINÄ OLEN.

Valolla ja Rakkaudella, Joakim